ហេតុអ្វីមានមនុស្សជាតិ

ដំបូងក្នុងឱកាសពេលចូលឆ្នាំថ្មីប្រទេសចិនជូនពរអ្នករាល់គ្នា!

ឆ្នាំថ្មីដើមមកគួរតែនិយាយពាក្យសួស្តីឆ្នាំថ្មីប៉ុន្មានប្រយោគដែលអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តស្តាប់, តែខ្ញុំមើលឃើញគ្រោះថ្នាក់កំពុងជាជំហានៗចូលមកជិតមនុស្សជាតិ។ ដោយហេតុនេះបណ្តាអាទិទេព, ព្រះពុទ្ធតម្រូវឲ្យខ្ញុំនិយាយប៉ុន្មានប្រយោគដែលអាទិទេពចង់និយាយ, ប្រយោគណាក៏ជាអាថ៌កំបាំងធម្មជាតិ, គឺដើម្បីទុកឲ្យមនុស្សដឹងអំពីសេចក្តីពិត, ម្តងទៀតផ្តល់ឱកាសបានសង្គ្រោះឲ្យមនុស្ស។

ហេតុអ្វីមានមនុស្សជាតិ, ចក្រវាលចាប់ពីបង្កើតរហូតដល់ចុងបញ្ចប់ត្រូវឆ្លងកាត់ដំណើរការបួនដំណាក់កាលកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាសឃឹតនិងយូរ។ ចក្រវាលកាលណាដល់ចុងបញ្ចប់នៃដំណើរការបំផ្លាញទីបញ្ចប់, ទាំងអស់ក្នុងរាងកាយលោកធាតុ, រួមបញ្ចូលទាំងចក្រវាលដែលពួកយើងរស់រានគឺនឹងរុះរើគ្មាននៅក្នុងមួយសន្ទុះ! ជីវិតគ្រប់យ៉ាងបំផ្លាញរលីង។

មនុស្សស្លាប់គ្រាន់តែជារាងកាយលើផ្ទៃពុករលួយចាស់ទៅ, ហើយវិញ្ញាណដើមរបស់មនុស្ស (ខ្លួនឯងពិតប្រាកដគ្មានស្លាប់បាត់) នឹងចាប់កំណើតឡើងវិញនៅក្នុងជាតិក្រោយ។ ចក្រវាលមានកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាស, មនុស្សមានកើត, ចាស់, ឈឺ, ស្លាប់, នេះជាច្បាប់របស់ចក្រវាល, អាទិទេពក៏មានដំណើរការនេះ, គ្រាន់តែជាឃឹតនិងយូរ, អាទិទេពកាន់តែធំនឹងកាន់តែឃឹតយូរ។ កើតស្លាប់របស់គាត់មិនមានទុក្ខឈឺចាប់, ថែមទៀតដំណើរការសុទ្ធតែដឹងច្បាស់, គឺដូចជាផ្លាស់អាវក្រៅ។ ក៏មានន័យថាជីវិតក្រោមកាលៈទេសៈធម្មតានឹងមិនស្លាប់បាត់។ ប្រសិន

ចក្រវាល, រាងកាយលោកធាតុនៅដំណាក់កាលទីបញ្ចប់នៃកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាសរុះរើអស់, ជីវិតក៏មិនស្ថិតនៅចាប់កំណើតឡើងវិញ, ជីវិតនិងវត្ថុទាំងអស់គ្មាននៅទៀត, ប្រែទៅជាផេះ, ទាំងអស់វិលមកជាទទេ។ បច្ចុប្បន្នលោកីយ៍នៃមនុស្សគាប់ជួនកំពុងឆ្លងដំណើរការទីបញ្ចប់នៃវិនាសក្នុងកកើត, នឹងថេរ, អន្តរាយ, វិនាស។ ទាំងអស់នៃចុងបញ្ចប់សុទ្ធតែនឹងប្រែទៅជាមិនល្អ, ដូច្នេះទើបវិនាស, ហេតុនេះសង្គមបច្ចុប្បន្នទើបនឹងចលាចលយ៉ាងនេះ។ មនុស្សគ្មានគំនិតករុណា, គំនិតច្របូកច្របល់, ចិត្តសាស្ត្រប៉ែកប្លែក, ផលិតផលពុលគ្រប់កន្លែង, មិនជឿអាទិទេព។ល។ បាតុភូតច្របូកច្របល់កើតឡើងពាសពេញ, នេះជាការចៀសមិនរួចចុងបញ្ចប់នៃរាងកាយលោកធាតុ, ជាក់ស្តែងគឺដល់ពេលវេលានេះរួចហើយ។

ម្ចាស់បង្កើតលោកឲ្យតម្លៃបណ្តាអាទិទេពនិងបណ្តាជីវិតដែលស្លូតករុណាស្អាតល្អដ៏ច្រើននិងសំណាងដែលស្អាតល្អទាំងនោះក្នុងរាងកាយលោកធាតុ, ហេតុនេះនៅសម័យដើមនៃអន្តរាយ, គឺដឹកនាំអាទិទេពមួយចំនួនមកដល់ជាន់ក្រៅបំផុតនៃរាងកាយលោកធាតុ (ហៅរួមថាក្រៅភពធម៌) កន្លែងដែលគ្មានអាទិទេព, បានបង្កផែនដី។ ផែនដីគ្មានវិធីស្ថិតនៅឯករាជ្យ, ចាំបាច់មានរចនាសម្ព័ន្ធរាងកាយលោកធាតុដែលត្រូវគ្នាបង្កើតជាជីវិតមួយជាមួយនឹងប្រព័ន្ធដំណើរចរន្តទើបអាចស្ថិតនៅ។ ហេតុនេះ, ម្ចាស់បង្កើតលោកនៅខាងក្រៅផែនដីបានបង្កវិសាលភាពធំមួយ, បណ្តាអាទិទេពហៅថា [ត្រៃភព]។ មិនដល់ពេលសង្គ្រោះប្រោសចុងបញ្ចប់, មិនថាអាទិទេពដែលខ្ពស់ដល់ណា, គ្មានការយល់ព្រមរបស់ម្ចាស់បង្កើតលោក, មិនបានតាមអំពើចិត្តចេញចូលត្រៃភព។ ក្នុងវិសាលភាពត្រៃភពមានពាភពធំ, សត្វលោកលើដីរួមបញ្ចូលមនុស្សជាតិជាន់នេះហៅថា

"ភពតណ្ហា"; នៅលើភពតណ្ហាគឺភពទី២ជាភពរូប; ឡើងមួយជាន់ទៀតគឺជាន់ទី៣ជាភពគ្មានរូប។ ភពមួយខ្ពស់ជាងភពមួយគឺស្អាតល្អជាង, តែសុទ្ធតែគ្មានវិធីធៀបនឹងឋានសួគ៌នៃភពធម៌និងលើភពធម៌។ មេឃដែលមនុស្សជាតិធម្មតានិយាយដល់, ភាពពិតគឺជាមេឃនៃភពរូបនិងភពគ្មានរូបខាងក្នុងត្រៃភព។ ហេតុអ្វីភពនីមួយៗសុទ្ធតែមានមេឃ១០ជាន់, ខាងក្នុងត្រៃភពសរុបមានមេឃ៣៣ជាន់បូកត្រៃភពខ្លួនវា។ មនុស្សនៅភពតណ្ហា, នេះជាជាន់ទាបបំផុត, បរិយាកាសក៏កំណាចអាក្រក់បំផុត។ ជីវិតមនុស្សទុក្ខនិងខ្លី, គួរឲ្យខ្លាចបំផុតគឺមនុស្សលោកីយ៍គ្មានគោលសីលធម៌សុចរិត, នៅក្នុងចក្រវាលគោលសីលធម៌នៃមនុស្សគឺបញ្ច្រាស (លើកលែងតែគោលសីលធម៌អាទិទេពសម្ដែងឲ្យមនុស្ស)។ ដូចជា៖ អ្នកឈ្នះធ្វើស្ដេច, សង្គ្រាមលើលោក, អ្នកខ្លាំងជាអ្នកក្លាហាន។ល។ នៅក្នុងភ្នែកអាទិទេពសុទ្ធតែមិនមែនគោលសីលធម៌សុចរិត, សុទ្ធតែជាសម្លាប់ប្លន់ហើយបាន។ ចក្រវាលនិងអាទិទេពនឹងមិនបែបនេះ, តែផ្ទុយមកវិញនៅទីមនុស្សនេះគឺចាំបាច់, គឺអាចធ្វើ, នេះគឺជាគោលសីលធម៌នៃភពមនុស្ស, ប្រៀបធៀបនឹងគោលសីលធម៌នៃចក្រវាលគឺបញ្ច្រាស, ដូច្នេះចង់ត្រឡប់ទៅមេឃគឺត្រូវតែយោងតាមគោលសីលធម៌សុចរិតដើម្បីប្ដូសទើបបាន។ មនុស្សខ្លះរស់ល្អជាងអ្នកដទៃបន្តិច, គឺមានអារម្មណ៍ថាដ៏ល្អ, នោះជាមនុស្សប្រៀបធៀបរវាងមនុស្សនិងមនុស្សនៅភពនេះ, ភាពពិតសុទ្ធតែកំពុងរស់នៅក្នុងគំនរសំរាមនៃចក្រវាល។ ត្រៃភពកសាងនៅជាន់ក្រៅបំផុតរបស់រាងកាយលោកធាតុចក្រវាល, ទីនេះគឺជាភាគល្អិតម៉ូលេគុល, អាតូម។ល។ ទាបបំផុត, គ្រើមបំផុត, ប្រឡាក់បំផុតផ្សំឡើង។ នៅក្នុងភ្នែកអាទិទេព, នេះជាក់ស្ដែងជាកន្លែងចោលសំរាមរបស់ចក្រវាល។ ដោយហេតុនេះអាទិទេពចាត់ទុកជាន់ភាគល្អិតម៉ូលេគុលនេះជាភក់, ជា

កន្លែងនៃជាន់ទាបបំផុត, នេះក៏ជាអត្ថន័យដើមនៃប្រការធ្លាប់និយាយក្នុងសាសនាថាព្រះជាម្ចាស់ប្រើកក់បង្កមនុស្ស, ភាពពិតគឺជាប្រើសារធាតុនៃជាន់ម៉ូលេគុលផ្សំឡើងបង្កមនុស្ស។

បណ្ដាអាទិទេពបង្កមនុស្សជាការចាត់តាំងរបស់ម្ចាស់បង្កើតលោក, ហៅអាទិទេពខុសគ្នាយោងតាមរូបរាងខ្លួនឯងដើម្បីបង្កមនុស្សរូបសម្បុរខុសគ្នា, ដូច្នេះមានប្រភេទមនុស្សស្បែកស, ប្រភេទមនុស្សស្បែកលឿង, ប្រភេទមនុស្សស្បែកខ្មៅនិងប្រភេទជាតិសាសន៍ដទៃទៀត, នេះគ្រាន់តែជារូបខាងក្រៅខុសគ្នា, ជីវិតខាងក្នុងគឺម្ចាស់បង្កើតលោកផ្ដល់ឲ្យ, ដូច្នេះសុទ្ធតែមានគុណតម្លៃដូចគ្នា។ គោលបំណងម្ចាស់បង្កើតលោកហៅអាទិទេពបង្កមនុស្សគឺប្រើពេលចុងបញ្ចប់សង្គ្រោះប្រោសសត្វលោករាងកាយលោកធាតុចក្រវាលរួមបញ្ចូលបណ្ដាអាទិទេព។

ដូច្នោះហេតុអ្វីម្ចាស់បង្កើតលោកត្រូវតែហៅបណ្ដាអាទិទេពបង្កមនុស្សជាតិនៅបរិយាកាសទាបអាក្រក់យ៉ាងនេះហ្ន៎? ដោយសារទីនេះគឺជាជាន់ទាបបំផុតរបស់ចក្រវាល, គឺជាកន្លែងទុក្ខបំផុត, ទុក្ខទើបអាចបួសហាត់, ទុក្ខទើបអាចរំលាយទោសកម្ម។ នៅក្នុងទុក្ខមនុស្សនៅតែអាចរក្សាសេចក្ដីសប្បុរស, នៅតែចេះដឹងគុណ, ធ្វើមនុស្សល្អម្នាក់, នេះជាក់ស្ដែងគឺកំពុងលើកកម្ពស់ខ្លួនឯង។ លើសពីនេះសង្គ្រោះប្រោសជាដំណើរការពីក្រោមឡើងលើ, ចាំបាច់ចាប់ផ្ដើមពីកន្លែងទាបបំផុត។ ជីវិតនៅទីនេះរស់គឺជាទុក្ខ, រវាងមនុស្សនិងមនុស្សនឹងមានជម្លោះផលប្រយោជន៍, បរិយាកាសធម្មជាតិកំណាចអាក្រក់, ដើម្បីរស់រានមនុស្សនឹងត្រូវហាត់ចិត្តហាត់កម្លាំង។ល។ និង។ល។ សុទ្ធតែអាចផ្ដត់ផ្ដង់ឲ្យជីវិតឱកាសដើម្បីលើកកម្ពស់, រំលាយកម្ម។ ទុក្ខអាចរំលាយទោសកម្មគឺជាប្រាកដ, ក្នុងទុក្ខឈឺចាប់និងទំនាស់, មនុស្សនៅតែរក្សាសេចក្ដីសប្បុរសគឺនឹងសន្សំ

កុសលគុណធម៌, ហេតុនេះជីវិតសម្រេចបានលើកថ្កើង។

ពេលដល់សម័យកាលទំនើបម្ចាស់បង្កើតលោកត្រូវការប្រើរាងកាយមនុស្សដើម្បីសង្គ្រោះប្រោសសត្វលោកចក្រវាល, ជីវិតដើមមានក្នុងរាងកាយមនុស្សភាគច្រើនត្រូវបានអាទិទេពចាប់កំណើតឡើងវិញធ្វើមនុស្សជំនួស។ ដោយសាររាងកាយមនុស្សអាចនៅក្នុងទុក្ខដើម្បីរំលាយទោសកម្ម, ក្នុងពេលដំណាលគ្នានៅក្នុងគ្មានគោលសីលធម៌សុចរិត, អាចរក្សារឹងមាំគោលសីលធម៌សុចរិតដែលអាទិទេពនិយាយ, ក៏អាចរក្សាសេចក្ដីសប្បុរសគឺនឹងសម្រេចបានលើកកម្ពស់របស់ជីវិត។ ចុងបញ្ចប់បានដល់រួចហើយ, ទ្វារមេឃត្រៃភពបានបើករួចហើយ, ម្ចាស់បង្កើតលោកបាននិងកំពុងជ្រើសរើសប្រភេទមនុស្សនេះដើម្បីសង្គ្រោះប្រោស។

រាងកាយលោកធាតុចក្រវាលនៅក្នុងដំណើរការកកើត-នឹងថេរ-អន្តរាយទាំងអស់សុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធទៀត, សុទ្ធតែមិនល្អដូចជាពេលកកើតដំបូងទៀត, ទើបនឹងដើរដល់វិនាស។ ក៏មានន័យថាទាំងអស់នៅក្នុងរាងកាយលោកធាតុសុទ្ធតែអន្តរាយ, សត្វលោកសុទ្ធតែមិនល្អដូចពេលចាប់ផ្ដើមដំបូងយ៉ាងនោះទៀត, ជីវិតក៏សុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធទៀត, សុទ្ធតែមានទោសកម្ម, ដូច្នេះទើបនឹងវិនាស។ ក្នុងសាសនាហៅប្រភេទទោសនេះថាអំពើបាបដំបូង។ ដើម្បីសង្គ្រោះទុករាងកាយលោកធាតុចក្រវាល, ម្ចាស់បង្កើតលោកហៅបណ្ដាអាទិទេព, បណ្ដាម្ចាស់ចុះលោកីយ៍នៅក្នុងបរិយាកាសនេះធ្វើមនុស្ស, រងទុក្ខ, លើកកម្ពស់, រំលាយទោស, កែប្រែខ្លួនឯងឡើងវិញ, ហេតុនេះត្រឡប់ទៅឋានសួគ៌វិញ។ (ព្រោះម្ចាស់បង្កើតលោកសង្គ្រោះមនុស្សក្នុងពេលដំណាលគ្នាក៏កំពុងបង្កចក្រវាលសាជាថ្មី) រាងកាយលោកធាតុចក្រវាលថ្មីគឺបរិសុទ្ធល្អស្អាតជាដាច់ខាត, នៅក្នុងបរិយាកាសទុក្ខលំបាកមនុស្សអាចរក្សាគំនិតករុណា, ប្រឈមមុខនឹងផលប៉ះ

ពាល់នៃគោលគំនិតទំនើប, មនុស្សអាចរក្សារឹងមាំគោលគំនិតប្រពៃណី, នៅក្នុងផលប៉ះពាល់នៃទ្រឹស្តីមិនជឿព្រះ, ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍, នៅតែអាចជំនឿអាទិទេព, មនុស្សបែបនេះជាក់ស្តែងគឺសម្រេចបានគោលបំណងត្រូវបានសង្គ្រោះត្រឡប់ទៅឋានសួគ៌។ ភាពរីករាំទាំងអស់សុទ្ធតែជាអាទិទេពរៀបចំនៅទីបញ្ចប់, គោលបំណងគឺដើម្បីសាកល្បងសត្វលោកអាចបានសង្គ្រោះប្រោសឬអត់, ក្នុងពេលដំណាលគ្នាទុក្ខក៏អាចរំលាយទោសកម្មនៅក្នុងដំណើរការនេះ, ទាំងអស់ដើម្បីប្រោសមនុស្សត្រឡប់ទៅពិភពឋានសួគ៌វិញ។

ដូច្នោះក៏មានន័យថា, ជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍មិនមែនដើម្បីសមិទ្ធផលអ្វីនៅសង្គម, ជីវិតមនុស្សតស៊ូនិងប្រយុទ្ធ, ឆក់ទាញដែលមិនរើសអើងឧបាយកល, នេះគ្រាន់តែអាចធ្វើឲ្យមនុស្សប្រែអាក្រក់។ ចុះលោកីយ៍ធ្វើជាមនុស្សគឺដើម្បីរំលាយទោសកម្ម, យកបួសល្អខ្លួនឯងធ្វើជាគោលបំណង។ មនុស្សមកលោកីយ៍គឺដើម្បីទទួលបានសង្គ្រោះ, គឺដើម្បីរង់ចាំម្ចាស់បង្កើតលោកសង្គ្រោះត្រឡប់ទៅពិភពឋានសួគ៌វិញទើបមកធ្វើជាមនុស្ស, កំពុងរង់ចាំគ្រប់ជាតិគ្រប់ជីវិតសុទ្ធតែកំពុងសន្សំកុសលគុណធម៌, នេះក៏ជាគោលបំណងដែលមនុស្សវិលកើតវិលស្លាប់ចាប់កំណើតឡើងវិញ, លោកីយ៍ចលាចលគឺដើម្បីសមិទ្ធផលសត្វលោក។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយមានមនុស្សមួយចំនួនពេលប្រឈមនឹងលំបាកសុំអាទិទេពជួយ, គ្មានសម្រេចបានពេញចិត្តហើយចាប់ផ្តើមកំហឹងអាទិទេព, ហេតុនេះដើរសំដៅជំហានប្រឆាំងអាទិទេព, សូម្បីតែចូលក្នុងផ្លូវរបស់ខ្មោចបង្កទោសកម្មថ្មី។ មនុស្សបែបនេះចូរឆាប់ហ័សត្រឡប់មកវិញ, សុំអាទិទេពអភ័យទោស, ត្រឡប់ក្បាលគឺច្រាំង។ ភាពពិតគ្រប់យ៉ាងនៃជីវិតមនុស្ស, គួរបាននិងមិនគួរបាន, សុទ្ធតែជាមួយជីវិតមុននិងមួយជាតិមុនធ្វើបាន

ល្អនិងមិនល្អបង្កជាហេតុផលរបស់មួយជីវិតក្រោយ, មួយជាតិក្រោយ, មួយជាតិមុនសន្សំបានលាភគុណធម៌ប៉ុន្មានហើយកំណត់ចំណែកលាភរបស់ជាតិនេះឬជាតិក្រោយបានប៉ុន្មាន។ លាភគុណធម៌ច្រើន, មួយជាតិក្រោយគឺអាចប្រើលាភគុណធម៌ប្ដូរមកមន្ត្រីខ្ពស់ប្រាក់ខែក្រាស់, ក៏អាចប្ដូរមកលុយទ្រព្យចំណែកលាភគ្រប់ប្រភេទ។ល។ រួមបញ្ចូលគ្រួសារគឺសុភមង្គលឬក៏អត់, សូម្បីតែកូនៗដូចម្ដេច។ នេះជាក់ស្ដែងគឺមូលហេតុមូលដ្ឋានដែលមានអ្នកមាន, មានអ្នកក្រ, មានមនុស្សធ្វើមន្ត្រីធំ, មានមនុស្សគ្មានផ្ទះដើម្បីមក, មិនមែនមួយសំណុំសម្ដីខ្មោចព្រាយតុល្យភាពអ្នកមានអ្នកក្រដូចបក្សកុម្មុយនីស្តទុច្ចរិតបានឃោសនានោះ។ ចក្រវាលគឺយុត្តិធម៌, ជីវិតធ្វើល្អនឹងមានលាភរង្វាន់, ធ្វើរឿងអាក្រក់នឹងត្រូវការសង, ជីវិតនេះមិនសងជីវិតក្រោយសង, នេះគឺច្បាប់ធម៌ដាច់ខាតនៃចក្រវាល! មេឃ, ដី, អាទិទេព, ម្ចាស់បង្កើតលោកចំពោះសត្វលោកគឺជាមេត្តា, មេឃ, ដី, មនុស្ស, អាទិទេពសុទ្ធតែជាម្ចាស់បង្កើតលោកបង្ក, ដាច់ខាតមិនប្រព្រឹត្តល្អសម្រាប់មួយចំនួនជីវិតណាមួយ, ប្រព្រឹត្តមិនល្អសម្រាប់មួយចំនួនជីវិតណាមួយ។ សំណាងកម្មផល, នេះជាមូលហេតុមូលដ្ឋានដែលជីវិតមនុស្សមានលាភនិងអត់មានលាភ។

បង្ហាញនៃបាននឹងបាត់, នៅក្នុងតថភាពមើលទៅគឺដូចការបង្ហាញធម្មតានៃសង្គម, ជាមូលដ្ឋានគឺជីវិតខ្លួនឯងបង្កជាហេតុមុនផលក្រោយ។ ប៉ុន្តែមាននិងគ្មាន, បាននិងបាត់, នៅលើបង្ហាញនៃសង្គមមនុស្សជាតិគឺសមស្របនឹងស្ថានភាពសង្គមមនុស្សជាតិ, ដូច្នេះជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍មិនថាជីវភាពលោកអ្នកមានឬក្រ, ជាក់លាក់ត្រូវការធ្វើរឿងល្អ, មិនធ្វើរឿងអាក្រក់, រក្សាសេចក្ដីសប្បុរស, គោរពមេឃគោរពអាទិទេព, រីករាយជួយមនុស្ស, ជាតិក្រោយគឺនឹងទទួលបានលាភរង្វាន់។ បែបនេះគឺនឹង

សន្សំបានលាភគុណធម៌។ កាលពីមុនមនុស្សចាស់នៅប្រទេសចិនតែងតែនិយាយ៖ ជាតិនេះទុក្ខបន្តិចក៏មិនបានអន់ចិត្តមេឃអន់ចិត្តដី, ធ្វើរឿងល្អបានច្រើនសន្សំគុណធម៌បានច្រើន, ជាតិក្រោយនឹងល្អ, ក៏មានន័យថាមួយឆាកជីវិតមុនមិនធ្វើរឿងល្អ, មិនសន្សំលាភគុណធម៌, លោកអ្នកចំណង់អាទិទេពមកជំនួយក៏គ្មានប្រយោជន៍។ ចក្រវាលមានច្បាប់ធម៌នៃចក្រវាល, អាទិទេពក៏ត្រូវតែធ្វើតាម។ អាទិទេពបានធ្វើអ្វីមិនគួរធ្វើ, អាទិទេពក៏នឹងទទួលទោសផងដែរ។ មិនមែនសាមញ្ញដូចមនុស្សគិតនោះទេ, លោកអ្នកចង់អ្វីអាទិទេពគឺត្រូវតែផ្តល់ឲ្យលោកអ្នកធ្វើបាន? លក្ខខណ្ឌគឺថាលោកអ្នកចាំបាច់មានលាភគុណធម៌ដែលសន្សំពីជាតិមុនមក, ប្រើលាភគុណធម៌ដើម្បីប្តូរយក! ដោយសារនេះជាច្បាប់ធម៌នៃចក្រវាលបានកំណត់។ ប៉ុន្តែពីឫសគល់ដើម្បីសម្តែង, នេះមិនមែនគោលបំណងមូលដ្ឋាននៃការសន្សំលាភគុណធម៌។ ជីវិតមនុស្សនៅលោកីយ៍សន្សំលាភគុណធម៌បានច្រើន, ដើម្បីសន្សំត្រួសត្រាយផ្លូវខ្លួនឯងសម្រាប់ត្រឡប់ទៅមេឃវិញទើបជាគន្លឹះបំផុត, ហើយមិនមែនដើម្បីប្តូរយកសុភមង្គលមួយពេលមួយជាតិរបស់ជីវិតមនុស្ស។

លោកគ្រូ៖ លីហុងជឺ

ថ្ងៃទី១៤រោច ខែមិគសិរ ឆ្នាំខាលចត្វាស័ក

ថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៣

****

ចំណាំ៖ *(ចំណាំគឺជារបស់អ្នកបកប្រែចិន-ខ្មែរ, គ្រាន់តែទុកជាឯកសារយោង)*

បកប្រែពីភាសាដើមចិន៖

https://www.minghui.org/mh/articles/2023/1/20/455562

មានពិគ្រោះការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស៖

https://en.minghui.org/html/articles/2023/1/21/206699.html

បកប្រែថ្ងៃទី២៤-១០-២០២៣, កែសម្រួលថ្ងៃទី០៣-០១-២០២៦។

<u>ពន្យល់ពាក្យ៖</u>

ទោសដើម ឬ អំពើបាបដំបូង៖ ក្នុងគ្រិស្តសាសនា, "original sin" បានបកប្រែថាទោសដើមឬអំពើបាបដំបូង (ទោសដើមដំបូង)។

ទ្រឹស្តីមិនជឿព្រះ៖ (Atheism) មិនជឿថាមានអាទិទេពព្រះពុទ្ធស្ថិតនៅ។

ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍៖ ទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍គឺមិនជឿថាអាទិទេពបានបង្កចេញមនុស្ស។